

מ"ת 57711/11/19 - מדינת ישראל נגד עודד אבו ריזק

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 57711-11-19 מדינת ישראל נ' אבו ריזק(עציר)

תיק חיצוני: 444834/2019

בפני כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל

המבקשת מדינת ישראל

נגד

המשיב עודד אבו ריזק (עציר)

ב"כ המבקשת עו"ד שגיא שגב

ב"כ המשיב עו"ד ירון גיגי

החלטה בדבר קיומן של ראיות לכאורה

לפני בקשת המדינה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים בעניינו.

עבירות ומעשים:

העבירות המיוחסות למשיב:

ביום 25.11.19 הוגש כנגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות של **ניסיון רצח** - עבירה לפי סעיף 305(1) לחוק העונשין; **נשיאת נשק ותחמושת** - עבירה לפי סעיף 144 (ב) רישא וסיפא לחוק; **הפרת הוראה חוקית** - עבירה לפי סעיף 287 (א) לחוק.

המעשים הנטענים:

על פי עובדות כתב האישום, קיים סכסוך בין משפחת המשיב למשפחת המתלונן, עלי דנף. דנף הוא איש דת הנוהג לשאת דרשות במסגדים שונים בעיר רמלה, ומתפלל קבוע במסגד "עומאר" בעיר (להלן: "המסגד"). על רקע הסכסוך, גמלה בליבו של המשיב החלטה להמית את דנף. בתאריך 12.10.19, סמוך לשעה 05:00, שעה ששה המשיב במעצר בית לילי, יצא מביתו לכיוון המסגד, כשהוא נושא על גופו אקדח מסוג "יריחו", טעון במחסנית מלאה ב-12 כדורים תואמים. המשיב המתין, בסמוך למסגד, לבואו של דנף ובשעה 05:20, עת הגיע דנף למקום ברכבו, ירה לעברו 7 כדורים מטווח קצר ונמלט מהמקום תוך שהוא משליך את האקדח לתוך מבנה נטוש. דנף נפגע משני קליעים ונותר בבטנו ובירכו.

המחלוקת בין הצדדים לעניין קיומה של מסכת ראייתית לכאורית:

המשיב כופר במעורבות באירוע ולטענת בא כוחו, עו"ד ירון גיגי, לא קיים סכסוך בעת הזו בין המשפחות. אין חולק כי על האקדח ממנו נורו הקליעים אשר פגעו בדנף, קיימים ממצאי DNA של המשיב בעוד שבחקירתו שלל המשיב כל קשר

לכלי נשק ולא סיפק הסבר לממצאים אלו. התביעה מוצאת כי בכוחה של ראייה זו לבסס תשתית ראייתית מספקת לשלב זה ובנוסף מפרטת ראיות נסיבתיות, מהן עולה לטענתה מסקנה אחת בלבד, לפיה המשיב הוא שירה במתלונן. בניגוד לכך, טוען ב"כ המלומד של המשיב, כי מרשו אינו כופר עתה בכך שנגע באקדח אך אין בכך כדי להוביל למסקנה לפיה גם עשה בו שימוש בעת הירי. עוד טוענת ההגנה כי אין ממש בראיות הנוספות שהוצגו על ידי התביעה שכן אין בידי התביעה אפשרות לבסס באמצעותן את מעורבותו של המשיב במעשים המיוחסים לו.

תמצית ראיות התביעה:

הראיה המרכזית עליה מתבססת התביעה הינה ממצאי DNA של המשיב על האקדח ובצידה אי מתן הסבר על ידו לנתון משמעותי זה.

בנוסף לכך הציגה התביעה, בין שאר ראיותיה, תצריך ראיות ממנו עולה לטעמה, מסקנה יחידה, לפיה המשיב הוא היורה: שתיקת המשיב ואי מתן הסבר לכל השאלות הנוגעות לאירוע; פלט איכונים; סרטונים ממצלמות אבטחה; האקדח מסוג יריחו, נמצא בבית נטוש בנתיב מנוסת המשיב מזירת האירוע; חוות דעת מז"פ מהן עולה כי על ההדק וידית האחיזה של האקדח נמצא DNA של המשיב וכי התרמילים שנמצאו בזירת האירוע תואמים לאקדח; הודעת המתלונן; פלטי שיחות; עדויות לקיומו של סכסוך בין המשפחות; תרגיל חקירה בין המשיב לאחיו במהלכו נשמעו השניים משוחחים אודות מצלמות האבטחה; נעלי המשיב הדומות לאלו הנראות בסרטון; חיפושים באינטרנט אשר בוצעו מהטלפון הנייד של אח המשיב המתגורר עמו; הימלטות המשיב לקרני שומרון.

תמצית ראיות ההגנה:

לטענת ההגנה, המשיב אינו כופר עתה בכך שנגע באקדח, אלא שפרט לכך לא עשה בו כל שימוש. על האקדח נמצאו תערובות שונות של ממצאי DNA משמע, שבנוסף למשיב, אחזו בנשק אנשים נוספים שזהותם אינה ידועה. ניתן להניח שהמשיב החזיק בנשק, נגע או סיפק אמצעים "וכל אלטרנטיבה אחרת", אך לא מעבר לכך. לפיכך, מן הראיות לא עולה מסקנה יחידה.

בנוגע לסרטוני האבטחה טענה ההגנה כי אירוע הירי עצמו ומסלול הבריחה לא נקלטו במצלמות; הדמות שנקלטה במצלמות האבטחה אינה ניתנת לזיהוי ומכל מקום לא ניתן לקבוע כי היא שביצעה את הירי; המקום בו נמצא האקדח מנוגד לנתיב הבריחה המשוער של היורה; יציאת דמות מבית המשיב אינה מאפשרת קביעה כי מדובר במשיב דווקא שכן הוא מתגורר בבניין רב קומות אליו צמודה חניה ציבורית; האיכונים התבססו על מספר טלפון ששוך למשיב, אלא שאין זה מספרו; אין איכונים לזמן הירי; אזור מגורי המשיב וזירת האירוע סמוכים זה לזה והסקטורים חופפים כך שלא מן הנמנע שקיימת זליגה בין האתרים; חוות דעת מז"פ לפיה נעלי "אנדר ארמור" אותן נועלת הדמות הנצפית בסרטונים ונעלי המשיב שנתפסו אינן מאותו מקור; עדויות על העדר סכסוך בין המשפחות; נהג המונית שנסע לקרני שומרון תיאר כי הסיע 2 אנשים, תיאורו אינו מתאים לדמות המשיב.

עיקר הראיות:

חומר החקירה אליו התייחסו הצדדים בטיעוניהם, בכתב ובעל פה, הוגש לעיוני. עיון בחומר מלמד כי בוצע מגוון פעולות

חקירה, אלו נאספו והוצגו, בין השאר, בסרטונים, תמונות ומפות.

המתלונן, עלי דנף מסר בהודעתו כי הוא בעל מעמד מכובד בעיר רמלה. בליל האירוע הגיע לתפילה במסגד, ליד שוק רמלה. בטרם יצא מרכבו הגיח מולו בחור כבן 20, רזה, נמוך, חובש כובע קסקט שחור. בשל החשיכה לא יכול היה לזהותו אף כי לא היה רעול פנים. הבחור ירה על דלת הנהג "מטווח 0". דו"ח מז"פ תומך בתיאור זה בהדגימו בתמונות את חורי הירי בדלת הרכב וכן כתמים החשודים כדם על מושב הנהג (דו"ח מסכם חקירת מז"פ מיום 13.10.19, הודעת דנף מיום 13.10.19).

בהודעתו הראשונה אמר דנף כי אינו מסוכסך עם איש, אך מאוחר יותר, בהודעה נוספת, דיווח על קיומו של סכסוך בין משפחת דנף למשפחת אבו ריזק לפני 5-6 שנים. דנף פרסם באותה עת דרשה דתית באתר "יפו 48" עליה הגיב עדי, אחיו של המשיב בהודעות נאצה. כך למשל כתב עדי: "זה לא שייח, זה אח של זונה צריך להירצח הוא והאחיין שלו", "צריך להירצח הוא וכל המשפחה שלו המרגלים" (תגובותיו של עדי מסמך 288).

בעניין קיומו של סכסוך תומכים גם דברי עאדל אבו ריזק, סבו של המשיב. אמנם עאדל חזר על כך שאין לו דבר נגד דנף וכי יש ביניהם כבוד הדדי אך עם זאת תיאר כיצד בנו באסם נרצח על ידי עלה אל דנף בדם קר והביע תרעומת על כך שאותו עלה כלל לא נעצר (הודעה מיום 14.11.10, עמ' 5).

על פי מסקנות מז"פ התקבלה תערובת פרופילי D.N.A שמקורה ביותר משני פרטים **ונמצאו ממצאי D.N.A של המשיב על ההדק ועל ידית האחיזה של האקדח**. חוות דעת נוספת תיארה **התאמה שנמצאה בין האקדח שנתפס, לתרמילים שנמצאו בזירת האירוע**. האקדח עצמו נתפס על ידי המשטרה במבנה נטוש ברחוב קהילת דטרויט ברמלה, מרחק לא רב מזירת האירוע. תפיסתו מתועדת בתמונות (דו"ח מסכם חקירת מז"פ מיום 13.10.19).

המשיב, עם תחילת חקירתו, השיב לשאלות החוקרים. לאחר מפגש עם עורך דינו בחר לשמור על זכות השתיקה. כך **שתק** שעה שנשאל האם אחז נשק אי פעם והאם ירה בנשק (הודעה מיום 31.10.19, עמ' 5, ש' 103-100, הודעה מיום 13.11.19, עמ' 8, ש' 12). בהודעה נוספת **שלל** החזקת כלי נשק אי פעם וכל קשר לכלי נשק (הודעה מיום 14.11.19, עמ' 5). בהודעתו האחרונה **לאחר ששוב שלל החזקת נשק וביצוע ירי, הוצגו לו תמונות של האקדח וחוות הדעת ובה מסקנות מז"פ אודות ממצאי DNA שלו על הדק האקדח**. **המשיב התבקש לתת הסבר לממצאים אלו, ובתגובה לכך שב לשתיקתו** (הודעה מיום 20.11.19, עמ' 4-2).

לעיוני הוגשה מפה ובה שרטוט נתיב הליכת המשיב **לזירה** על פי איכון שבוצע למכשירו הנייד וכן איכונו בקדומים בצהרי אותו יום (מפת מסלול אירוע על פי איכוני).

לפי תובנות העולות מניתוח פלט התקשורת, מאוכן המשיב מהשעה 02:43 ועד 04:59 באגד רמלה (האנטנה נמצאת בסמוך למסגד רמלה). מהשעה 04:59 ועד השעה 05:22 אין פעילות בנייד ובשעה 05:22 מאוכן המשיב ברמלה העתיקה (האנטנה סמוכה לבית מגוריו). משעה זו ועד לשעה 14:19 אין פעילות בנייד ובשעה 14:19 מאוכן המשיב בקדומים (דו"ח תובנות פלא מיום 20.11.19, עמ' 7).

פלט האיכוני מתבסס על מספר הטלפון הסלולרי 050-6861960, אשר שויך למשיב. המנוי עצמו רשום על שם אמו, כמו גם מנויים נוספים הרשומים על שמה (מזכר בדיקת איכוני המנוי מול איכון מפת אתרים מיום 2.12.19, תדפיס בעלויות רשמי של משטרת ישראל).

המשיב עצמו, במענה לשאלות החוקרים בתחילת החקירה, השיב כי אין לו טלפון שכן שבר אותו מזמן כשהיה עצבני, וכי הוא אינו זוכר את מספרו (הודעה מיום 31.10.19, עמ' 3), אלא שלכאורה נתפס המכשיר הסלולארי של המשיב, בעת מעצרו, ברכב בו נסע עם שני אנשים נוספים, בכביש 443 בכניסה המערבית למודיעין (דו"ח פעולה של רס"ל אטקלט מהרי מיום 31.10.19).

על פי דו"ח תובנות פלא. מנוי 960 יושב על ברזל 35585610402174. הפעילות האחרונה שהתקיימה במנוי זה היתה בתאריך 13.10.19 בשעה 09:36. מנוי 052-8139617 התחיל בפעילות **על אותו מספר ברזל** באותו יום בשעה 11:32 ופעל באופן רציף עד לתאריך 31.10.19, הוא יום מעצרו של המשיב. במהלך האזנת סתר למנוי 052-8139617 זוהה המשיב כמי שעושה שימוש במנוי, שעה שהזדהה במהלך שיחה בשמו המלא. שיחותיו תומללו ובוצע זיהוי קולות (דו"ח תובנות פלא מיום 20.11.19, מזכר מאת רס"מ מנחם וירינצקי, תמלול שיחה מספר 261, זכ"ד רפ"ק בת חן בלאס).

עוד לעניין האיכונים, מנוי 0523788715, שויך לאחיו של המשיב, עדי. מחקירת התקשורת ומעדות נהג המונית יונס אזברגה, עולה כי לאחר הירי, בשעה 05:31 ולאחר מכן בשעה 05:32 יצר עדי קשר עם תחנת מונית ולאחר מכן התקשר לאזברגה אשר הסיע אותו ואת המשיב לדודם המתגורר בשטחים בקרני שומרון (דו"ח תובנות פלא מיום 20.11.19, עמ' 15, הודעתו של אזברגה מיום 12.10.19).

תמיכה נוספת לנסיעת המשיב ואחיו עדי לשטחים מיד לאחר האירוע, ניתן למצוא בדברי נהג מונית נוסף, אליאס צביט, אליו התקשר עדי פעמיים בשעה 05:27 - מטלפונים סלולאריים ששויכו לו - וביקש נסיעה דחופה למחסום. אליאס הפנה אותו ליצור קשר עם תחנת מונית. עוד מסר אליאס כי הוא מכיר היטב את בניו של מוסא אבו ריזק. בעת חקירתו לא זכר את שמו של עדי אך עמד על כך שזיהה מיד את קולו וכי מדובר "בבנו השמן" של אבו מוסא (הודעתו של אליאס מיום 12.10.19).

בנוסף, מניתוח פלט התקשורת של מספר 960, המשויך כאמור למשיב, עלה כי ביום האירוע, מהשעה 00:49 ועד 05:22, התבצע מספר רב של התקשרויות בין המשיב לאמו, סבו, אחיו עדי ונעים ודודו (דו"ח תובנות פלא מיום 20.11.19).

מהאזנות הסתר אשר בוצעו לאחר האירוע עולה כי המשיב נהג לשוחח עם אחרים בנושא כלי נשק. כך למשל אמר בהאזנה מספר 55: "יש ברטה?" (ש' 17). בשיחה מספר 122 התבקש על ידי בר שיחו "תצלם לי שהוא יורה עליה" והשיב: "לא יורה יא גבר, עדיין, עוד מעט" (ש' 6-2).

באזור שבין בית המשיב לזירת האירוע ובסביבתם מצויות מצלמות אבטחה. היחידה החוקרת ריכזה את סרטוני האבטחה הרלוונטיים ושילבה ביניהם כך שניתן לראות דמות, הצועדת לזירת האירוע, **במסלול זהה** למסלול המתואר באיכונים. הדמות, חובשת כובע קסקט, נצפית יוצאת מבית המשיב ברחוב שמשון הגיבור ברמלה, צועדת ומגיעה לחניית המסגד וממתינה במקום. דנף מגיע כשהוא נוהג ברכבו וחונה במקום המוסתר מעין המצלמה. הדמות צועדת לכיוון רכבו של דנף ובשלב זה מוסתרת אף היא מעין המצלמה, לאחר זמן קצר נמלטת הדמות לכיוון השוק. הירי עצמו, כמו גם השלכת האקדח לא נקלטו במצלמות האבטחה. על פי תמונות הסרטון בשעה 05:19, ממשיכה הדמות לרוץ, לכיוון אזור המסדר הפרנסיסקני, האזור בו נמצא האקדח, כשחפץ בידה ושוב נקלטת, כעבור זמן קצר ללא כל חפץ בידה. לאחר מספר דקות נקלטות שתי דמויות יוצאות מבית המשיב ועולות על מונית המתרחקת עמם מהמקום. יש לציין כי הסרטונים בהם נצפית הדמות **עם חפץ** בידה ולאחר זמן קצר נצפית ממשיכה לרוץ **ללא החפץ** הם שמיקדו את

החוקרים לאזור החיפוש אחר האקדח (זכ"ד תפיסת האקדח מיום 12.10.19 - רס"ל אביב מזרחי, סרטוני מצלמות האבטחה, דו"ח צפייה מסכם מיום 24.11.19 - לעניין הסרטונים, ודו"ח מסכם מיום 13.10.19 לעניין תפיסת האקדח, מפות מסלולי הליכת החשוד מביתו לזירה וחזרה על פי המצלמות).

נעלי "אנדר ארמור" נתפסו על ידי המשטרה ועליהם אותרו מצאי D.N.A של המשיב. חוות דעת מז"פ קבעה כי נעליים אלו והנעליים אותן נעלה הדמות הנצפית בסרטון, אינן מאותו מקור.

בתרגיל חקירה הוקלטו המשיב ואחיו עדי, בעת שישבו יחדיו בתא המעצר. השניים נשמעים משוחחים, בין השאר, על מכשירי הטלפון הסלולארי שלהם, על סרטוני האבטחה, על התמונות במכשיר הנייד של עדי ועל המוצג להם בחקירה. כל שיחתם מתנהלת בזהירות תוך חשש כי הם מוקלטים. השניים מנחים האחד את השני לשתוק בחקירה. המשיב אף נשמע אומר על נהג המונית אליאס: **"זה הבן שרמוטה אליאס, אני יזין את אמא שלו שאני אצא"**. עוד נשמעים השניים משוחחים בענין הכובע. עדי שואל את המשיב אם הבין מדוע אמר לו למחוק את כל התמונות והמשיב 1 מבהיר שאכן מחק את כל התמונות. בנוסף אמר המשיב: **"נראה לי שהם לא מצליחים לפתוח את הטלפון שלי, זה מטריף אותם"** וכן: **"על הטלפון שלי יש אימייל מזמן, ודרך האימייל אם מישהו ישתחרר אני אגיד לו שילך לפאדי, ימחק את כל התמונות, כי כל התמונות נמצאות באימייל"**. (תרגיל חקירה מיום 14.11.19).

כאמור, מיד לאחר האירוע מיהר אחיו של המשיב, עדי, להזמין מונית לביתם ברחוב שמשון הגיבור והשניים נסעו לקרני שומרון. את דרכם לקרני שומרון עשו עם הנהג יונס אזברגה. אזברגה מסר בהודעתו כי קיבל הזמנה מהתחנה ואסף בשעה 05:30 לערך שני אנשים מרחוב שמשון הגיבור ברמלה. תחילה אמר אזברגה שאסף בריון וזקן אך כבר בהמשך **אותו משפט** תיאר כי הבריון לבש מעיל **והצעיר** לבש חולצה קצרה לבנה. בהמשך הודעתו הציג לו החוקר שאלות על התנהלות הבחורים ואזברגה המשיך והתייחס אליהם כאל בחורים (הודעה מיום 12.10.19).

דין ומסקנות:

התשתית הראייתית מתבססת בעיקרה על ממצאי ה-DNA של המשיב. אלו נמצאו על ההדק וידיית האחיזה של האקדח.

כפי שנקבע בשורת החלטות, הימצאות DNA מהווה **ראיה בעלת עוצמה גבוהה ביותר** לצורך שלב המעצר על תום ההליכים. תיאוריות חלופיות לעניין ראיה זו ימצאו את מקומן בהליך העיקרי [ראו למשל בש"פ 2506/13 **מגדיש זהרי נ' מ"י** (2013), בש"פ 5524/11 **פלוני נ' מ"י** (2011), ולעניין מציאות DNA על חפץ נייד ראו גם ע"פ 6928/17 **אסרף נ' מ.י.** (2018)].

זאת ועוד, נוכח העובדה שהמשיב מילא פיו מים, **לא סיפק כל הסבר לממצאים** ואף שלל כל קשר לכלי נשק, יש כדי לבסס תשתית ראייתית מוצקה נגדו.

מסקנה זו נתמכת בפסיקה ענפה, ממנה עולה כי בהליכי מעצר יש נפקות לשתיקה. ככלל, שתיקתו של נאשם, מקום בו התבקש הסבר מצדו, מחזקת את עמדת התביעה בשלב המעצר הן במישור הראייתי והן במישור עילת המעצר, שכן שתיקתו מחזקת את עילת המסוכנות [ראו למשל בש"פ 6642/19 **קקון נ' מ"י** (2019), בש"פ 1748/11 **יחזקאל נ' מ"י** (2011), בש"פ 970/04 **סעדי נ' מ"י** (2004)].

למשיב ניתנה אפשרות למסור את גרסתו ולתת הסבר לממצאי ה-DNA שעל האקדח אך הוא לא סיפק כל הסבר לכך. הסניגור המלומד הסכים אף הוא כי המשיב לא העלה, בעת חקירתו, אפשרות שנגע באקדח ונימק זאת בחששו של המשיב לסבך עצמו באירוע לא לו.

גם עתה, שעה שב"כ המשיב שטח טיעונו בפני לא נשמעה מפיו גרסה סדורה ועניינית אחרת, המסברת את האזון, באשר להימצאות DNA על האקדח. גרסת ב"כ המשיב אינה מבוססת על ראיות כלשהן, אלא אך ורק על השערות וסברות שאין להן כל אחיזה בחומר הראיות.

המארג הראייתי מורכב מראיות נוספות אשר אף להן לא נתן המשיב כל הסבר. כך למשל **הימלטותו** עם אחיו עדי לשטחים בשעה 05:30 לערך, היינו בסמוך ממש לשעת הירי. המשיב הנמצא במעצר בית לילי ברמלה, בשל מעורבותו בעניין אחר, מיהר ונסע לקרני שומרון מידית לאחר האירוע. האיכונים בשילוב הודעתם של נהגי המוניות אליאס ואזברגה מצביעים על **שעת המנוסה, היעד המרוחק והדחיפות**.

המשיב לא מסר לחוקריו את מספר הטלפון שלו. טענתו כי שבר את מכשירו הסלולארי בשעת כעס והוא אינו יודע את מספרו, אינה סבירה כמובן ומטרתה ברורה. חרף זאת, הצליחה היחידה החוקרת להתחקות אחר המספר השייך לו, זאת על פי הימצאות הטלפון ברכב בו נמצא בצירוף להאזנת סתר ממנה עולה כי הוא המשתמש במספר המשוך לו. די בכך לשלב זה כדי ליחס למשיב את השימוש במספר 960. כעולה מן **האיכונים**, נמצא המשיב בסביבת אזור האירוע בשעות הרלוונטיות ונמלט לקרני שומרון. ראייה זו מצטרפת לתשתית המסבכת אותו במעורבות במיחוס לו.

מעיון **בתרגיל החקירה** בו הוקלטו המשיב ואחיו עדי בעת מעצרו, ברי כי אין המדובר בשיחה תמימה. המשיב ואחיו היו מודעים לאפשרות שהם מוקלטים והם שבים ומזכירים זה לזה על הצורך לשמור על שתיקה ועל החשיבות במחיקת התמונות מהמכשיר הסלולארי של עדי. עוד נשמע המשיב זומם למחוק נתונים מהטלפון שלו ולנקום באליאס.

לעניין מקום מציאת האקדח, טען הסניגור, במובחן מהתביעה, כי הבניין הנטוש בו נמצא האקדח אינו ממוקם במסלול המתואר כמסלול הימלטות הדמות מזירת האירוע. מהמפות שהוגשו לעיוני נלמד כי האקדח נמצא במבנה נטוש, לא רחוק מזירת האירוע. באופן כללי ניתן לומר כי המבנה נמצא בדרך לבית הנאשם ולא בכיוון המנוגד לו. המקום אינו מנוגד למסלול הימלטות הדמות על פי הסרטונים. לא ניתן היה לשרטט את מסלול הדרך חזרה, זו בה נמלטה הדמות המצולמת, מהזירה לבית המשיב, על פי האיכונים שכן המכשיר הסלולארי של המשיב לא פעל בדקות אלו.

אין חולק, בשלב זה, כי פניו של המשיב בסרטונים אינם ניתנות לזיהוי. יש לציין כי השילוב בין תיאור מסלולו של המשיב בליל האירוע על פי מפות האיכונים ומפות הסרטונים **יחדי** מצביע על חפיפה בין שתי המפות ככל שנוגע הדבר ליציאתו מביתו בדרכו אל הזירה. חפיפה זו יכולה לחזק את התשתית הראייתית כנגד המשיב. אך אף בלא שיינתן בשלב זה משקל של ממש לנתון זה, די בראיות שהוצגו בפני, בדמות **DNA על הדק האקדח וידית האחיזה** שעה שהמשיב אינו מספק כל הסבר לכך ושולל כל קשר לכלי נשק, **האיכונים** הממקמים אותו טרם האירוע בסמוך למקום האירוע, **הימלטותו המידית** עם אחיו מביתו לשטחים והנאמר על ידו בתרגיל החקירה כדי לבסס תשתית ראייתית לכאורית.

סוף דבר:

נמצא כי התביעה הציבה תשתית ראייתית-לכאורית מוצקה, שדי בה כדי לסמוך - עקרונית - החלטה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

ניתנה היום, כ' אייר תש"פ, 14 מאי 2020, במעמד הצדדים.